

(36)
erexit, perfecitque in sphæroidem;
sed præfatus fluxus in sphæroidem
pariter completur, intusque aer
sursum tendendi semper decertat,
& operatur ergo aer æstuum sphæ-
roidem congruè efformat.

En eadem speroides arctocrea-
te clarè explicatur, cum fieri pla-
netarum cura prius desiderabatur.
Inspiciatur opus; quo sit reputa-
tus & Auctor.

Si bona dicta refert; & bonus
auctor erit.

Si mala dicuntur, tum ptójicia-
tur in ignem.

Mox opus; ut pereant esse, fuif-
se, simul,

Auctor & opprobiis onorari jure
meretur.

Huic scriptis tantum munera di-
gna decent.

3370
V A R I A

ÆSTUS MARINI PHÆNOMENA

A B

ALOYSIO DE SANGRO

Marchione S. Lucidi Expolita.

NEAPOLI MDCCLXXI.

Ex TYPOGRAPHIA RAYMUNDIANA

Superiorum licentia.

W. 4321

DISSERTATIO III.

C A P. I.

De Majori Fluxus in Novilunio Altitudine.

Sole Lunam in Novilunio consequente Fluxus consuetis altior elevatur, ex quo probari rentur Newtoniani ejusdem Lunæ attractionem in fluxum erigendum quotidie operari. Sed quam errant, clarè patefaciam.

Sol nihil in illius erectionem immiscetur, ut ut ex experimento demonstratur, nempe ex faxulo, quod licet plures pluresque radii super illud vibrentur, minimè tamen substollitur, quin

(4)

neque commovetur; Unde comparata fluxus mole tota cum faxulo, quod respectu ponderis totius molis penè nihil gravitat, manifestè videtur æstus per Solem sublevari non posse.

Demonstratur pariter in plenilunio, cum situs sol, è conspectu Lunæ idest ad attrahendum congruus videatur.

Et sicuti hæc super horizontem eodem instanti supponitur attractionem operari, ita Sol è contra super occasum ubi sistit, eandem agendus esset, Sed non sublevat, ergo sui non est id patrandi. Nec asseratur, quod fluxus sub horizonte tantum asurgit quia in Tunkini portu sub occasu idem fluxus quotidie sub tollitur; itaque Soli ille inconsul-

(5)

tò attribuitur; si vero quod associatus simul cum Luna attrahet censeatur, hoc neque fore potest; Nam ipse vim, virtutemque præstando eidem lunæ facit ut ea solaribus radiis operetur alias Nequiret, sed Sol ex se illum non agit Multo igitur minus valet per radiorum mutuum simul efficere.

Jam ex prima Dissertatione adversus Lunæ attractionem clare demonstratur eadem facultate attrahendi orbari, itaque utraque, nempe Sol, & Luna posse attrahere excluduntur. Hinc in novilunio æstum, nec altiolem, nec etiam parem consuetis sublevare possunt, sed etsi non possint, fluxus tamen in novilunio sublimior erigitur, Oportet igitur, ut major ejusdem altitudo,

A 3 quæ

(6)

quæ tunc evenit , ab alia causa dependeat .

Expoliendum nunc est , quomodo altior is in novilunio succedat , quod nos erudire etiam poterit , uti in eisdem ætus quotidianos agatur .

Opinor igitur , quod major a majori venti quantitate Altitudo proveniat , qui conjunctis in novilunio planetis validior evadit . Machinæ enim sunt , una maxima , magna altera Sol , & Luna , & utræque descendendo ab opposito meridiano , atque ascendendo erga nostrum horizonrem velocissimè præcurrunt . (Jam de universali Solis circulatione visum est in Epistola exarata pro Academicis Ananienfibus Philalætis) . Ab harum Machinarum impetu ventus statim plus ac violent-

(7)

lentissimè commovetur ; Hujus è contra proprietas est , ut eo vix excitato totum consequentis cursus spatium maturatur , ita ut ab opposito meridiano ad occasum ventus ictu oculi pertingat , ac ultra prosequatur , nec cessat nisi deficiente impetu , quem habuit primitivum , cum aer , qui undique extenditur vix pulsus in ventum commutetur ; Nec desistit donec non sit amplius pulsatus . Interea velocior ille machinis ipsis Solari , ac Lunari antecellit , licet hæ violentissimè præferant . Iste ad horizontem ascensus occasum statim contingens Dum directè ferit , partim retrocedit & partim ultra sub alio horizonte procedendo adversus alterum occasum vibratur , ex quo recedendo

A 4

tam

tam pars ista humilior, quam superior illa ejusdem venti undas in volumina redagit, ac per duplicem superiorem, inferioremque ex utroque occasu retrocessionem erga respectivos æquorum sinus repulsat; Eodem tempore perseverantibus cursum machinis, eoque sex circiter horas continuè peracto maxima in novilunio voluminum quantitas præter consuetum, magno furore venti in finem coacervatur, per quod plus ac altior æstus tunc tandem sub tollitur. Ventus tamen fluctus vexare desinit, cum Machinæ multò super horizontem transferantur, hinc super undas cessat ille inflare, atque tunc evenit ut erectus fluxus appareat, sed cum eodem momento appareant in horizontem planetæ,

tæ, attractioni planetarum ascribitur in novilunio æstus sicuti alias Lunæ tantum, non vento. Quod planetarum machinis plus ac velocior præcurrat, manifestè patet, nam aer ex quo ventus compigitur totum uti cunctis notum est, per orbem ad instar tot linearum extenditur, ut nulla ipsius circuitus linea sine aere fore possit, undè commota prima ejusdem æris, cunctæ undique eodem ictu urgentur. Quod demonstratur ex cymbali chordis, quarum vix tactis ejusdem regulis quæque eodem pariter puncto æqualiter resonat. Animadvertendum est quod universalis pulsatio, tam Chodarum Cymbali, quam totius aeris linearum nunquam ni prima, e cessat, quia deficient.

casu erga sinum repulsat. Habetur de descensu venti experimentum in radiis, qui subtilitati venti assimilantur; Hi in fasciculum plexi paulatim descendendo ex tam alto vertice super terram deorsum perveniunt. Ita pariter ventus eodemque modo operatur.

Quod ab eodem fluxus erigatur, manifestè etiam habetur à pelago insulæ Euboicæ propè Arcipelagum, in quem duobus interpositis mensis hebdomadis vento violenter, assiduèque flante septies eodem die fluxus assurgit, septiesque resolvitur. Alteris autem hebdomadis nullo inflante vento præter consuetum idem ut alibi elevarur; Quod ita sit, refertur à Patre Riccio quondam Jesuita, qui diù ibi propè permansus

ob

ob tot æstuum in die quantitates insanam æquor illud denominat.

Uti recedat simul, partimque prosequatur postquam occasum cederit; videri potest ex silicis scintillis venti particulis similibus quæ sursum, directè, retrò, & undique sparguntur, ita ventus vix percussus, uti eadem scintillæ diffunditur.

Quod denique plus ac violentus in novilunio spiret, refertur in criticis epistolis vulgo literis quond. Comitæ, qui Anagrammaticum sibi nomen arrogavit, idest vitis cinis super domus Solarium in Cyathum aqua plenum novilunio posita prægrandi venti furore tota super idem Solarium decedit. Hoc interim Experimento altera opportuna demonstratio detegitur scilicet quod aer

in

in particulas redactus plus ac subtilis, ab aliisque semper impulsus magis magisque sursum usque ad lunæ circulum ascendat, ab ea plus minus violenter depressus ob ejusdem lunæ nimirum Machinæ gravitatem qua ipse sibi proximus premitur in ventum plus minus velocem redagitur. En uti evanescit de attractione fluxus magna atque unica Newtonianorum probatio.

De Fluxu sub horizonte.

Quod sub eodem esse debet, probatur ex miris, cunctiq. rebus in ea regione creatis, uti Sol exempli gratia fuerit, & Luna, Stellæ omniaque denique quæ videntur, quia cum super eundem in supremo Cæli firmamento resideat præcipuè Deus, rectè est judicandum quod sub eo uti in residentia adstans, cuncta voluit creare, ut dignosceretur, quo erat præsertim Adorandus, colendusque, sicuti ubique etiam convenit; hinc habetur ex S. Scriptura mos esse Hæbreorum erga horizontem orare, sicuti Ezechia Regis Oratio erga illum Deo

Deo omnipotenti perlegitur, qua longiorem cursum vitæ ardentè rogabat & obtinuit. Uti Cantic. 38. Ezech. . Et ita fluxus cum extet, fuit certè creatus sub horizonte; Confirmatur cum sub illo videntur omnes elevari, nullus sub occasu, nisi unus, ne manus Domini breviata censeretur; Nec fieri alibi refertur; sub eo igitur æstus tantummodo elevari debent.

C A P U T III.

De fluxus, ac refluxus diurnitate.

BIs in die iidem sex circiter horas alternatim perseverant, diemque complent: Si cuique eorum quadrans qualibet vice addatur, per quod additur pariter diei hora post lapsos duodecim dies decimo tertio eorundem
tan-

tantum efficeretur fluxus, atque unus pariter refluxus; ac denique duodecim aliis pari modo decursis scil. toto die hic omnino orbaretur eisdem utrorumque functionibus, fluxus ac refluxus sed eorum defectus in die nunquam accidit, quia bis quotidie eodem instanti semper assurgunt fluxus, & resolvuntur, a quibus eorundem resolutionibus subsequentes refluxus generantur, ergo hora illa, haud debet augeri, & per consequens unus tantum dies interceditur in fluxus refluxusque patrandos. Oritur interim error addendi cuilibet fluxui & refluxui horarum quadrantes, quia æstus delabendo partim erectus adhuc substat, eoque se substatinente refluxus cursitare inchoatur, hinc accidit uno adstare &
B alte-

altero operari ac proinde fallimur, cum unicuique quadrantes adscribimus; Eos revera non minus fluxus, quam refluxus sibimetipsis alternatim furantur, cum utrique Primus superflare, secundus excurrere insimul videantur, quod erroris causam inducit

C A P. IV.

De progressu fluxus ultra Meridianum.

PErseverante post erectam molem refluente, fluctibusq. sinus dorsum usque cædentibus, statim ii recedendo posticam molis partem contundere directè coguntur,
eoq.

eoq. continuè peracto aer, qui in ea inest, nimiumque abundans, in anticam partem ejusdem molis impetuosè recto tramite dirigitur. Directus igitur, semperque ab aquis exterioribus repulsus, per quod ejus impetus magis magisque augetur molem extra sinum, adjuvantibus retro fluctuum pulsationibus, egredi paulatim coarctat, ideoque ea tandem egreditur sinum foras; Itaque interno aeris impetu, & fluctuum repulsatione adversus præfatam eadem extrahitur; Cessante interim refluxu subrogantur fluctus, qui obviam moli veniunt, hi reperia ibi antecellendi resistentia, Molem percutiendo, latera huc illuc sejuncti subterfugiunt, commotique etiam ab aura, parvoque venti afflatu, qui ex eorum

(20)

præfatæque molis motione exhalatur,) ut ea exili navis motu pariter sentitur) tunc sinus dorsum cædunt, a quo magis repulsi, minori licet refluxus violentia necessario regrediuntur ad molem, quam urgent, ac repellunt, quia cum eadem moles præseferat, deserit retro sibi vacuum, quod fluctibus statim occupatur, tum procliviores supercandentes vigorosius ob copiosorem eorumdem additionem molis ipsius basim nonnulla vehementia contundunt. Illa assiduè pulsa ab eisdem, multoque magis ab interiori aere, qui eorum fluctuum continuis ictibus adversus anticum latus semper violentius vibratur, ulterius post elapsum meridianum præsefert: sic, non solis

(21)

lis ope trahitur, lunæque labore.

Quod aer reclusus, multoque magis repulsus ad oppositum dirigitur, habetur ex Fabri folli-
bus, quibus posticè contusis, anticè flare ille inspicitur: fluctus vero directè videntur molem pulsare; Inestque de eorum pulsatione experimentum quod dein sequenti Capite affertur.

Insuper quod aer operetur demonstratur ex vento qui navigium mercimoniis, aliisque gravioribus rebus onustum sollicitè transfert, eo vibrante adversus illius vela; unde sicuti illud velocissimè Navigat vento, qui aer est, vela pulsando, ita aquarum moles tamquam harum superficiei velamine cooperta a multo aere intus assiduè agente assiduè repulsa progredienda est.

est. Patet postremò quod fluctus repulsando molem longe transferre possint ex casu hic evento solidi collis arboribus præditi, qui fortiter ac diù percussus ab aquarum illuvione eminus transfertur. Albeto enim Galliorum Familiæ Feudo Collis triginta circiter passus nimirum deportatur, & in præsentiarum videtur, ubi fuit, ubi est, cum Lacum subter deseriverit; Hujus quidem eventus relatio ejusdemque tabula Romam, ac Matritum An. Domini millesimo septuagesimo sexaginta fuerunt simul emissæ ab Illustri moderni Ducis Albeti Balia Domna Caterina Rospilliosi Gallia omni laude perdigna fortisque mulier. Si illuvio itaque percutiendo collem, etsi stabilem submovit, detulitque; Multo magis ab affi-

dua

dua fluctuum percussione, aquea moles uti mobilis materia est pariter deferenda.

C A P. V.

*De sublimiori Molis ipsius
progredientis elevatione.*

E Levatur hæc semper altior per fluctus eam undiq. contundentes. Nam cum ante simul offendantur, partim subintrant; partim lateraliter tergiversando, intus penetrant, & demum retropulsando molem in eandem sensim ingrediuntur, cumq. id continuè exequantur, illa sublimius sublevatur atq. augetur; At moles ob summam ejus gravitatem, tremoremq., quo per sublimiorem altitudinem sui ipsius-

met concutitur elapso vix meridiano decumbit . Sic paulatim altius substollitur absq. eo , quod à Luna tamquam ab Aquilæ unguibus Carpetur .

Hæc major molis elevatio ex experimento , adamussim demonstratur , sicut ejusdem progressio uti nuper indicavi . Formetur canis textudo tres circiter pedes alta subtili tela obtecta detecta vero infra quarta lineæ extremæ parte erga murum sitque desuper exile foramen proximèq. cubiculi parietis locetur ; Immittatur deinde per idem foramen aquæ , nec non usque ad tertiam ejus quotam impleatur , quarta tamen vacua equis permaneat ; Tum exterius proiiciantur Alteræ aquæ basim versus ex pariete textudini proximo , semperque projici conti-

tinuentur . Videtur ea directè procedere erga oppositum ejusdem cubiculi murum , quo perventa per foramen tota , quæ pars vacua erat aquis impleta inspicitur . Ex quo experimento clarè patet æstus non minus præferre posse quam altius sublevari externa aquarum repulsatione .

*De litorum duorum, vel
trium pedum elatione.*

UBi mare caret sinu, vel freto duorum, vel trium pedum elatio tempore alterius proximi æquoris fluxus super litora tunc observatur uti in nostro Partenopeo, Puteolorum refluxu cursitante & enim ingressu illuc, undæ sinu orbæ in volumina e refluxu redactæ litora tendunt per quod cædendo, & retrocedendo altera volumina litoribus proxima offendunt, & simul contunduntur, hinc ob talem alternatam Contusionem insillire super illa litora partim coar-

stantur

stantur; Sed cum id agere assidue perseverent, volumina super altera decumbendo duos vel tres circiter pedes substolluntur. Demonstratur hoc ex tempestate, qua furente vento, fluctus violenter cursitantes erga litora præferunt, Sed ab his statim remeando cum in alios, qui superveniunt proximè offendantur, ob simultaneum utrorumque congressum, super eadem insiliunt, Altique illic permanentes apparent.

Quod refluxus alterius æquoris proximum sibi mare invadat, habetur ex illo Puteolorum ubi accidit fluxus & Partenopeo quod sinu caret inter se proximis; Nam eodem intervallo quo refluxus Puteolis inchoatur, videntur hic magno Fragore undæ in volumina collectæ

lectæ violentur excurrere cum prius quiescebant ; Sic igitur litora efferruntur.

C A P. VII.

De quorundam fluminum fluxu.

INter flumina , quæ uti mare in fluxum sublevantur , fore refertur Garomna , cujus æstus satis est præ cunctis expolire . Cum igitur de eo agatur , necesse est , ut eadem causæ , quæ nimirum fluxum efficiunt in flumen ipsum cooperentur scil. in Garomnam , eæ enim ejusdem generis eadem forma , ac modo fingendæ sunt alias nequaquam forent.

Verum

Attamen causæ quæ in secundam Dissertationem adductæ sunt pro flumine accomodandæ , aliæque eis adendæ ; Jam pro sinu vertex benè supplet , qui triplici pariter latere circumdatur , per quod ejusdem verticis dorsus ad repellendas aquas , fit idoneus , ac congruus , aliaq. quoque latera ad easdem obstringendas ; reliquæ interim causæ æstui debent inservire .

Sed addendæ sunt primo Salsedo aquæ , ut eæ tenaciter colligentur , ac ita substolli possit . Sal enim particulas aquarum arctè obstriagit , uti pro gelandis ejusdem aquis cum nive adhibetur . Nec difficile est similes in flumine aquas inveniri , si scaturiant etiam falsæ in fontes , ut hic Neapoli multi reperiuntur . Secun-

cundo fauces alveo strictiores ,
 ac erga flumen ipsum humilio-
 res ut plus , ac vehementes flu-
 ctus , ac copiosiores in flumen
 cursitare possint , quoniam ita
 magis impetuosè valent eas flu-
 minis aquas adstringere & elasti-
 citate fortiter etiam comprimere;
 Et re quidem vera duo ejus-
 dem Garomnæ brachia demon-
 strant strictiores esse fauces non
 minus istius sed omnium quæ ele-
 vantur fluminum ; Et esse de-
 bent humiles , aliter si pares fo-
 rent fauces nullus in flumine
 interponeretur fluxus , ut in no-
 stris solet evenire , cumque igi-
 tur tenaces existant , quia falsæ ,
 eo magis quod eadem aquæ præ-
 fati fluminis immixtæ sunt simul ,
 cum multa copia fluctuum ; cum-
 que sit etiam magna aeris quan-
 titas

titas per violentum eorumdem
 impetum excitatum , Aquæ ejus-
 dem fluvii Garomnæ in sphæroi-
 dem altè sublevantur ; At ut illic
 plus minus efficitur , ita pariter
 in alteris indicæ regionis nimirum
 succedunt præfatæ fluxus sphæroi-
 des .

C A P. VIII.

*De fluxus origine , nec non
 piscium creatione , aut
 eorum educatione .*

Incipit S. Scriptura lib. Gene-
 sis nempè in principio crea-
 vit Deus Cælum , & Terram ,
 Terra autem erat inanis , scil.
 infructuosa , & vacua , quia Ha-
 bitatoribus piscibus , atq. cæteris
 ani.

animantibus carebat, statimque sequitur, & Spiritus Domini ferebatur super aquas. Hic quæso morandi sumus. Hæc verba enim modo sunt examinanda; Jam cum de Genesi tunc agatur, idest de rerum Creatione, nihil frustra à præfata S. Scriptura proferri potest. Duo interim Creationum genera dantur: Unum totale, alterum parziale. Totale genus est, cum de nihilo aliquid creatur. Parziale, cum de aliquo jam creato aliud novum educatur, sed in educatione eadem S. Scriptura, tantum indicat modum, quo ex rebus creatis educitur, & re quidem vera cum aerem ex aqua jam creata efformaverit Dominus, solummodo enunciat libro Genesis modus, quo ipse

ipse eum eduxit, quoniam aer est aquæ omnino symbolicus, ut possint utraque in alterius eorum speciem permutari, uti fiunt ex aquis exhalationes & ex exhalationibus pluvix & insuper idem suprenam Regionem occupat, Quod indicat semper occupasse post divisionem Aquarum. Hoc præmissio, cum enuncianda sit illa fluxus, & piscium educio, Oportet, ut plura prius animadvertantur. I. quod sub nomine aquarum, quo utitur generaliter Genensis æquora subaudiuntur; Quod enim ita sit, videtur ex eo, quod aliæ fontium fluminum, & lacuum aquæ singulæ uti singulæ peculiariter, haud generaliter vocantur, quin amplius æquorum aquæ universale munus funguntur, Nam eorum quotæ singulis illis subministrantur, sive

per pluvias prius exhalando, sive per occultos Terræ meatus, quos reptant æquora; hinc sub nomine Aquarum eadem sunt jure merito intelligenda. II. quod initio ventus eas non absterfit adversus Expositorum assertionem; Si id enim patraffer, oportebat, quod fuisset, vel tunc, vel prius creatus. Sed cum postea fuerit generatus ex aere nonnulla aeris copula, deinde educti, ergo non erat ille ventus, qui aquas exsiccavit &c.

Interea Spiritus Domini est una ex tribus divinis personis, & interdum afflatio ejusdem Dei accipitur, per quod ea divina est, sed ventus materia est mera naturalis, hinc non potuit esse ad abstergendas est, Spiritus Domini. Quod Domini afflatio sit; ex creatione hominis demonstratur,
dum

dum facto de luto corpore afflavit ei Dominus, & ex ea afflatione Spiritus, sive Anima possidetur. Postremo idoneus dicitur ad aquas exsiccandas (concedo) inflando igitur debuerat omnes exsiccare tam supernas, quam infernas, sed inferiores sub firmamento id est sub superficie nequaquam exsiccavit, quia eisdem gravissi sunt semper homines, & gaudent, ergo neque supernas potuit abstergere; Itaque salva Expositorum pace, nec non permissu obtento nihil regit in hoc eorum Auctoritas, cum rationi evidenti oppugnetur. III. Quod antequam originem fluxus exponam, causæ, quibus idem fluxus effertur, nec non ad eum compingendum sollicitè elaboratur, referendæ sunt

stabilisque etiam salutaris ordo, ut non solum Domini Omnipotentia, sed ejusdem immensus erga nos Amor, per quod cuncta creavit, evidenter dignoscantur, ac adorentur. Erexit igitur tum æstum, voluitque quoque, quod bis quotidie institueretur, ut si Solem inconsulto non animadvertimus, uti semper in usu, non minus, quam Lunam, Stellas nosmetipsos, omne genus animalium, & volatiliū, quæ simul cum præfatis sunt creata super Terram, quia pedibus adstant contra espositorum opinionem, omnes Insectorum species plus, ac exiguas, ceterasque denique res fructiferas, quæ omnia uti sunt maximè mirabilia, Deum nostrum evidenter demonstrant, sicuti Divus Paulus per ea nos admo-

monet, videre saltem aqueum qui semper de novo construitur, cogamur acervum bis in die sublevare, idest fluxum, unde coacti prædicta excogitare Deum esse toto corde, totaque mente confitemur. At oh quam mirabilis es Dominus! ne quadam aeris peste inficeretur orbis Terræ, & per consequens nos quoque, ac cuncta eadem infectione vexaremur tam ob perpetuum tot aquarum, sive æquorum stagnum, quam ob omnes immunditias, & cadavera, quæ quasi receptacula sibi colligunt, violentum refluxus motum instituit, & undas etiam munivit omnis alium genere, omnique bituminum, ut sana æquora semper asservarentur; Hæc, ultra cetera magnalia, pro nobis fecit Do-

minus ; Laudetur nomen ejus
semper. Quod stagno , & pu-
tredine pestilentia inducitur, Ro-
ma attestatur , quam stagnato
Tibure, piscium putredinem eru-
tando pestiferus morbus invasit
sub magno Gregorio Papa , per
quod cum infectione illa ster-
nutantes pericularentur, mos fuit
tunc salutandi modum institui
pro sternentibus, id est Ave Salve;
Sed Dominus haud illic consti-
tit, sed missione eorumdem bi-
tuminum , ac salium validio-
res undas in volumina redegit ,
ut per cursum violentius vehe-
rentur , ac ita pariter fortior
alternata foret oppugnatio inter
semetipsas , per quod æstus al-
tius efficeretur. Hæ sunt causæ,
videte , an veræ sint , an non !
De-

Deveniam modo ad expositionem
eiusdem fluxus originis.

Probatur tum hæc origo ex du-
plici quidem causa, prima quæ
nascitur ex voce super aquas se-
conda , ex ejusdem fluxus sive a-
quarum collis ambulatione, su-
per, enim supernitatem denotat,
sive altitudinem ab aquis , scil.
a maris planitie, & in hoc dif-
fert *Super* a præpositione *Per* ,
quia *Per* immediatè per dorsum
significat, uti E. G. per aquas,
sed *super*, multo sublimius eis-
dem ; sed Dominus præsetulit su-
per aquas , nempe super acer-
vum earum , qui fluxus est
ergo originem ei tunc de-
dit . Deinde æstus ex se con-
tinuè anteit super maris plani-
tudinem , sed Dominus super
eamdem aquarum planitudinem
se

se contulit, ergo se ferente Domino super aquas, & fluxu ambulante in collem aquarum compacto, oportuit ut tunc fuisset ab ipso constitutus, nec alias esse potuit.

Ortu fluxus demonstrato probanda est piscium creatio præfato instanti etiam eventa, sed uno expediam argumento; Pisces adsunt & adfuere, sed pisces ante hujusce Textus revelationem non erant adhuc creati, dum Terra refertur esse inanis, & vacua, & per consequens mare ipsum quoque, quod omnino obsepitur ab ipsamet, alias vacua dici non poterat, & inanis eadem Terra, si in semetipsa, ejusque continentia pisces fuissent, & Dominus è contra super aquas semel præse-

tulit

tulit quod necessario fecit, ut nova crearet, ergo tunc pisces creavit cum nihil aliud in mari creandum erat.

Qualis denique ex divina Trinitate Hæbreis abdita persona præsetulit super aquas, nam eandem S. Scriptura discriminari voluit, cum indixisset primum Deus creavit, & proximè Spiritus Domini; Consisteratis voce Spiritus; sive Animæ, quæ idem sonat, quam Spiritus, voce altera Domini, qua verbum Deus in Terra Salvator noster vocabatur, nec non actione, quam humanam agere videtur idem Dominus, cum ferebatur super aquas, nam similes Deus nunquam fecit cum juxta Psal. ipse dixit, & facta sunt, ipse mandavit, & creata sunt, Filium

(42)
lium Dei esse Salvatorem no-
strum perhiberem, qui naturam
humanam prævidens sibi attri-
buendam ad instar hominis vo-
luit operari; Id tamen me pro-
ferre abstineo, meque sponte
volo subjici Catholicæ Romanæ
Ecclesiæ dictamini, ut semper
subiiciendus esse existimavi.

En Textus enucleatur, scil.
Spiritus Domini ferebatur super
aquas, quo piscium educio,
nec non aquarum acervus, nem-
po æstus manifestantur.

Deficit hic caput adversus re-
volutionem Terræ in prima stu-
diis dissertatione promissum, sed
erit sejunctim edenda dissertatio
super eandem revolutionem.

Explinata Maris melius phæ-
nomena fluxus.

Perlege; Non aliter sic re-
ferenda reor.